

Valg til hovedstyrelsen i DLF 2024-2027

Niels Lynnerup, 52 år

Lærer i Haderup fra 1995

Medlem af hovedstyrelsen fra 2008

Næstformand i Undervisningsudvalget

Kredsformand i Herningegnens Lærerforening

Medlem af hovedbestyrelsen i Lærernes A-kasse

Næstformand i Hoved MED i Herning Kommune

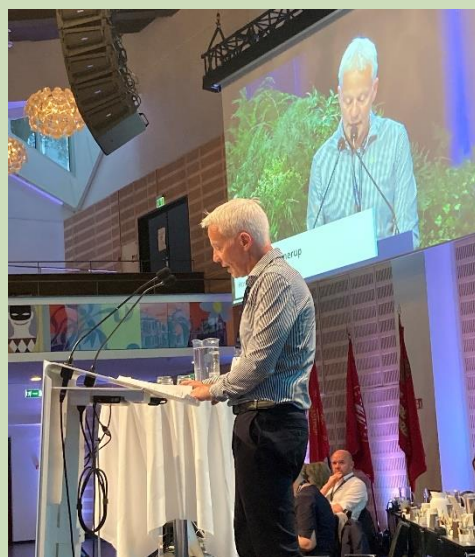
”Fokus på medlemmernes arbejdsliv”

Emner:

- Motivation
- Arbejdstid
- Folkeskolens økonomi
- Sammen om Skolen
- Moralsk stress
- Mere frisættelse
- OK 24
- Regeringens folkeskoleudspil
- Rekruttering og fastholdelse

Motivation:

Jeg genopstiller til valget til hovedstyrelsen fordi jeg stadig er stærkt motiveret af at være med til at forsøge at skabe et bedre arbejdsliv for vores medlemmer. Det bliver aldrig let at være lærer/børnehaveklasseleder, men jeg vil arbejde for at skabe en hverdag, hvor der bliver større mulighed for at lykkes med opgaven, så arbejdsglæden og stoltheden over lærerarbejdet stiger. I det følgende vil jeg give nogle bud på, hvad der særligt ligger mig på sinde for at opnå dette - og hvad jeg vil have fokus på i de kommende 4 år, hvis jeg genvælges til hovedstyrelsen.

Arbejdstid:

En central ressourcebindende arbejdstidsaftale, som sikrer et ensartet maksimalt undervisningstimetal for alle vil stadig være vores mål, men jeg vil stikke medlemmerne blå i øjnene, hvis jeg antydede, at det nok var muligt i den nuværende situation. Som landsledelse skal vi skabe resultater som vores medlemmer kan bruge og mit fokus vil være på, at vi i den kommende periode skal arbejde intenst for at realisere A20. Den er et brugbart fundament, men den skal forfines og udvikles – og først og fremmest skal vi aktivt støtte de kredse, der oplever forvaltning eller skoleledere som ikke har forstået, at det her faktisk er en del af en overenskomst. Konkret ved vi, at opgaveoversigterne nogle steder stadig er besluttet mangelfulde. Det skal vi have gjort noget ved.

I hovedstyrelsen var jeg en af de få, som var kritiske i forhold til, at vi ikke skulle stille krav om at åbne arbejdstidsaftalen ved de kommende overenskomstforhandlinger. Men vurderingen er, at A20 skal løbe et par år mere inden vi stiller krav om forbedringer. En vurdering, som jeg - efter ”moden overvejelse” – har accepteret.

Folkeskolens økonomi

I bestræbelserne på at sikre bedre vilkår for vores medlemmer er det helt afgørende, at vi kan sikre en bedre økonomi til folkeskolen. Jeg mener, at det er her vores absolutte hovedfokus bør ligge, og samarbejdet med de andre organisationer og KL om generelt at sikre flere ressourcer til velfærd er meget væsentligt. Et middel her er at lægge et fælles tryk på at få justeret den såkaldte budgetlov, som i øjeblikket ligger som et regulært økonomisk terrorregime over kommunerne. At få budgetloven fjernet er nok ikke realistisk, men jeg tror, at vi kan få den justeret, så kommunerne som minimum kan planlægge med flerårige budgetter. Det vil også være en hjælp til folkeskolen.

Helt nødvendigt bliver det også at få en bedre økonomiaftale mellem stat og kommune. De sidste års aftaler har været en katastrofe – især for folkeskoleområdet, som i stort set alle kommuner har skullet finansiere det eksplosivt voksende specialiserede område. Med en statsminister som har udtrykt, at ”vi har masser af penge” er der hævet til smash i forhold til at forstærke trykket på, at der kommer flere penge til kommunerne.

Herudover er det lokale arbejde stadig enormt vigtigt. I løbet af det sidste tiår er mindsettet efter min opfattelse faktisk ændret. Dengang var lokalpolitikere ikke meget for at komme flere penge i folkeskolen. Nu fornemmer jeg, at man mange steder faktisk gerne vil prioritere folkeskolen, men at det umuliggøres af en elendig økonomi. Inden jeg lyder som om, jeg har alt for ondt af de lokale politikere, så lad mig slå fast, at det er meget lidt vi kan bruge de fine intentioner og ”skåltaler” til. Vi skal blive ved med at ”klæde dem på”, så de tør gå ind på en investeringstankegang fremfor en ensidig fokusering på, at det er en udgift. Vi har mange eksempler på at investering i almenområdet kan forhindre, at udgifterne vokser sig større på sigt.

Sammen om Skolen

Vi skal fortsat på alle måder være inviterende og skabe samarbejdsforaer, som styrker vores indflydelse på folkeskolens udvikling – og dermed vores medlemmers arbejdsvilkår. Det tætte samarbejde i ”Sammen om Skolen” var med til at skabe et nyt fundament for evaluering og bedømmelse, men det er vigtigt at samarbejdet kaster flere konkrete forbedringer af sig – både centralt og lokalt. Ideen om at folkeskolens vigtigste parter og politikere sætter sig sammen og finder løsninger støtter jeg fuldt ud. Jeg er sikker på, at vores viden og ekspertise her vil slå igennem og skabe brugbare resultater. Vi skal have tålmodighed, for det tager tid, når så mange parter skal skabe fælles løsninger, der holder. Men vi skal også konstant have for øje, at det undgår at blive en ”snakkeklub”, som ikke skaber resultater for vores medlemmer. For mig kan lakmusprøven formuleres i spørgsmålet: Gavner det undervisningen?

Inklusion

Igennem de sidste 10-15 år har inklusion udviklet sig til at være folkeskolens største udfordring - og vores medlemmers største belastning i arbejdslivet. Desværre uden at man har haft held med at gennemføre holdbare løsninger. Vi ved godt, hvad der skal til for at inklusionen skal lykkes, men elendig kommunal økonomi har gjort, at området har været underfinansieret lige siden Inklusionsloven kom i 2012. Hvis man skal se en anelse positivt på udviklingen, så er det, at problemets omfang i gennem de sidste år også er gået op for arbejdsgivere og politikere, og det er medvirkende til at inklusionsudfordringen har topprioritet i Sammen om Skolen. Penge er ikke løsningen på alt, men i mine øjne kan inklusionen kun styrkes, hvis der tilføjes flere penge til almenområdet bl.a. til at kunne etablere flere to-lærerordninger.

Moralsk stress

God undervisning kræver tid til forberedelse, tid til forberedelse, og tid til professionel refleksion over egen undervisning. Det er en af vores fornemste opgaver at skaffe rum for at den tid kan prioriteres.

I den kommende periode vil jeg fortsat have fokus på hvilke konkrete initiativer, der kan skabe et bedre arbejdsliv for vores medlemmer. Moralsk stress er blevet et kæmpe problem for vores medlemmer, som har en høj faglighed, men som alligevel ofte ikke har vilkår til at kunne gøre det, de ved, vil være det rigtige for deres elever.

Mere frisættelse

I disse år tales der en hel del om frisættelse af folkeskolen. Jeg tror på, at det også kan være en faktor, som kan forbedre medlemmernes arbejdsliv. Det er helt afgørende at vi får afklaret om arbejdsgiverne har samme opfattelse af ordet frisættelse. For mig (os) betyder frisættelse – frisættelse af lærere og børnehaveklasseledere til at bruge deres professionelle dømmekraft (faglighed) til at lave den bedst mulige undervisning. Det kræver, at der endnu en gang ryddes op i antallet af mål, og at undervisningen er styret af fagenes overordnede formål. Altså frisættelse til at lave god undervisning. I en presset kommunal økonomi er der desværre næppe tvivl om, at nogle kommuner - uagtet de gode intentioner – også vil kunne se en frisættelse som en mulighed for at skære yderligere i folkeskolens driftsbudgettet. Det har frihedsforsøget i Esbjerg vist. Her ser jeg det som vores opgave at få lavet nogle "stopklodser", som gør, at frisættelsen som minimum også sikrer, at ressourcerne bliver i skolen. For vores medlemmer vil det være dobbelt frustrerende, hvis de formelt frisættes til at bruge tid og energi på at udvikle og kvalificere undervisningen, for så at se det være urealiserbart fordi økonomien gør, at den enkelte lærer skal have et tårnhøjt undervisningstimetal.

OK 24:

Den nyvalgte hovedstyrelses første store opgave bliver forhandlingerne om OK 24. Vores medlemmer har gennem de sidste 10-15 år været meget optaget af arbejdsforhold – og lidt mindre af løn. I OK 24 vil løn dog spille en ret fremtrædende rolle. Det er vigtigt at vores medlemmer oplever, at deres realløn sikres ovenpå de sidste års inflation. En særlig forpligtelse har vi for mig at se overfor vores statsansatte lærere på SOSU-skolerne og de frie fagskoler. Det er helt afgørende, at de denne gang oplever at deres lønudvikling ikke bliver svagere end de kommunalt ansatte læreres.

Kongressen i september vedtog også, at "ret til efteruddannelse" for første gang er et overenskomstkrav. Arbejdsgiversiden har indikeret, at det er et krav som de ser med velvilje på. Jeg er positiv overfor kravet, da jeg tror at vores medlemmer – måske især de yngre generationer - har en forventning om, at deres fagforening også kan levere noget på dette område. Men jeg vil også være kritisk over for, hvordan det "skrues" sammen, så vi ikke ender med at skulle betale vores egen efteruddannelse.

Regeringens folkeskoleudspil

Sideløbende med OK 24 vil den nye hovedstyrelse også søge indflydelse på de forhandlinger, der hen over foråret vil blive om regeringens folkeskoleudspil. Rigtigt mange af forslagene i udspillet er der i forvejen et vist "DLF-aftryk på", men de skal kvalificeres og "forfines". En opgave som jeg forventer, at det kommende Undervisningsudvalg vil få en stor opgave med. Vi skal udnytte, at vi nu er i en situation hvor der lyttes mere til vores input, end der er blevet i de sidste 20 år.

Og igen-igen: Noget af det vigtigste bliver at sikre Christiansborg-politikernes opmærksomhed på, at de mange gode forslag også følges af en central økonomisk opbakning.

Rekruttering og fastholdelse:

Det kræver dygtige og veluddannede lærere at skabe god undervisning og et kvalificeret samarbejde om eleverne. Ret beset er der ikke lærermangel, men vi kan bare konstatere, at rigtig mange læreruddannede ikke ønsker at arbejde i folkeskolen – og at det især er de nyuddannede, som søger væk efter ganske få år. Jeg er stor fortaler for, at det bliver en skal-opgave for kommunerne at etablere lærerstartsordninger, som kan sikre nyuddannede en fornuftig start på et forhåbentligt langt lærerliv. Det koster lidt – javel – men omkostningerne i form af sygemeldinger og personaleomsætning overstiger langt udgifterne. Vores områder er ikke hårdest ramt, men andelen af ikke-uddannede i lærerstillinger ligger alligevel mellem 9 og 17 % og der er ingen tvivl om, at jo større afstanden er til en læreruddannelse, jo vanskeligere bliver det at trække nyuddannede til.

Generelt synes jeg også det er vigtigt, at vi hjælper kommunerne til at indse, at det faktisk er dem, som har den største udfordring – og at et godt arbejdsmiljø med gode og fleksible arbejdsvilkår bliver et afgørende parameter for at tiltrække og fastholde uddannede lærere.

Ovennævnte emner er et udpluk af det, som jeg anser for at være vigtigt i den kommende hovedstyrelsesperiode. Dermed ikke være sagt, at der ikke også er mange andre væsentlige emner. Det er der, men det vil føre for vidt at udfolde dem alle i dette valggrundlag.